

NAISET NOUSEVAT TAISTELUUN RIISTOJÄRJESTELMÄÄ VASTAAN JA SOSIALISMIA TOTEUTTAMAAN

Porvarillisetkin naiset Ranskassa jo uhkailevat vallankumouksella, jollei heille myönnetä äänioikeutta. Socialistiset naiset kumouksliikkeen etunenään

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Aug. 23, 1919, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Partisi, elok. 22 p. — Täällä on äskettäin julkaistu kaksi naisten järjestöjen manifestia, joista toisessa vaaditaan tehtäväksi perinpohjaisia muutoksia rauhansopimukseen ja toisessa äänioikeutta Ranskan naisille. Ensinmainittu on allekirjottanut Europan socialistisia naisia edustavan Naisten Socialistisen Internationalen sihteeri Clara Zetkin ja viimeksi mainittu ovat allekirjottaneet Ranskan rikkaimpien ja aristokraattisimpien naisten johtajat.

Clara Zetkinin allekirjottamassa manifestissa kehoitetaan kaikkia maailman naisia ryhtymään toimiin yleismaailmallisen vallankumouksen aikaansaamiseksi, jotta voitaisiin laatia uusi rauhansopimus. Toisen noista manifesteista ovat allekirjottaneet Ranskan naisten äänioikeusliiton toimeenpanevat virkailijat Marguerite De Witt Schlumberger, Cecile Leon Bunchavigg ja Pauline Rebour ja siinä vaaditaan Ranskan senaattia hyväksymään ehdotus laiksi äänioikeuden myöntämisestä naisille, jonka edustajahuone on jo hyväksynyt.

Kapitalismi kukistettava ja tilalle asetettava sosialismi.

Näisten Socialistisen Internationalen manifesti kuuluu:

"Kauheata mailman sotaa, joka on kaikkien siihen osaa ottaneiden maiden kapitalistiluokkien kontolle laskettava, sovittamaton rikos, ei voida lopettaa paperilla hallituksen toiminnan kautta, jotka ovat yksinkertaisesti kapitalistien luokkautujen palvelijoita. Meidän naisten on taisteltava urhoollisesti ja tarmokkaasti poliittisen vallan saamiseksi, voidaksemme tuhota kapitalis-

Riistojärjestelmän uhreja

Lapsuus! Mikä pyhä sana. Kukkasia he ovat, kukkasia, joissa on sielu. Jos ihmisillä maailmassa on kallista, uskotua ja pyhää velvotusta, niin se on näitä ihmiskunnan hentoja kukkasia kohtaan. — E. V. Debs.

Kapitalistinen riistojärjestelmä ei ainoastaan riistä työväenluokan työn tuloksia ja alista sitä kaikenlaisin keinoin yhä jatkuvaan palkkaorjuuteen, vaan se riistää vielä lisäksi työväenluokan lapsilta terveyden ja kunnollisen elämän mahdollisuuden. Tuskin lienevät minkään entisajan orjaluokan jälkeläiset olleet ruu-

talismin ja imperialismiin ja toteuttaa sosialismin.

"On kunnian asia kaikkien maiden socialistisille naisille ja samalla myöskin heidän velvollisuutensa marssia etuvartiojoukkueina yleismaailmallisen vallankumouksen ja yleismaailmallisen rauhan puolesta taistellessa. Ei voida hyväksyä enempi miekan avulla aikaan saattua imperiaalistista rauhaa kuin epälojallista diplomaattisiin keinoinkaan saavutettua rauhaa. Vain vallankumouksellisen sosialismin suojaamana on todellisen rauhan saavuttaminen mahdollista."

Uhkaavat vallankumouksella.

Ranskan suffragettien manifestissa sanotaan:

"Olemmeko me todella tulleet aikakauteen, jolloin vallankumous on ainoa mahdollinen keino, jonka avulla voidaan saada oikeutta ja edistää maailmaa? Me emme halua uskoa sitä, koska me olemme aina tähän saakka hyljänneet kaikki väkivaltaisuuksiin ja kiihotukseen tähtäävät toimenpiteet. Me olemme toimineet vain yhteiskunnallisten uudistusten aikaansaamiseksi ja puuhailleet ihmisystävällisissä toiminna. Onko välttämättömyys nyt luopua näistä toimista, jotka ovat todella innoittavia ja ryhtyä harjoittamaan kiihotusta, joka on vastenmielisiä kaikille.

"Me sangen hyvin käsitämme kuinka kipeästi maamme tarvitsee meitä tällä hetkellä. Me muinmuotoin jyrkästi vaadimme, että senaatti hyväksyy alahuoneessa jo ennemmin hyväksytyyn lain naisten äänioikeudesta. Sitten tehden senaatti tulee havaitsemaan, että Ranskan naiset eivät ole kansalaisina alemmalla tasolla kuin Englannin, Amerikan tai Saksankaan naiset. Sitten korjautuu vääryys, jota on kärsitty jo liian kauan."

miillisesti niin rappeutuneita kuin on Amerikan työväenluokan jälkeläiset nykyajalla. Lievenäkö minkään maan työväenluokan lapsukaiset henkisesti ja ruumiillisesti niin sairaita kuin on Amerikan, mikäli Yhdysvaltain hallituksen lapsitomiston ja muiden tutkijain keraamiin tilastoihin voimme luottaa, ja miksi niitä epäillämme, eiväthän he ole edes sosialisteja.

Noin yksi prosentti eli 200,000 kahdestakymmenestä miljoonasta koululapsista on henkisesti vajava.

Enempi kuin yksi prosentti eli 250,000 koululasta sairastaa sydäntautia.

Noin viisi prosenttia eli yksi miljoona koululasta on sairastunut tai parhailaan sairastaa tuberkuloosia.

Noin viisi prosenttia koululapsista on huonokuulosia, joka vaikeuttaa heidän opiskeluansa siinä määrin, että heidät usein lasketaan henkisesti vajavien lasten joukkoon.

Yli 25 prosenttia eli noin 6,000,000 koululasta kärsii suoraan nälkää suurimmaksi osaksi vanhempiensa köyhyyden takia.

Kahdeksakymmenellä viidellä prosentilla eli viidellä miljoonalla lapsella on kipeät silmät ja heikko näkö.

Kolmesta viiteen miljoonaan lasta sairastaa risatautia, samppaita tai muita kurkkuvikoja, jotka rasittavat lapsia koulutyössä niin, että he edistyvät kovin hitaasti.

Kahdesta neljään miljoonaan lasta on nselkä- tai jäsenviollisia ja litteäjalkasia.

Viidestäkymmenestä 75 prosenttia eli 10,000,000—15,000,000 lapsista on huonot hampaat. Eräs Leland Stanfordin yliopiston professori arvelee, että tarvittaisiin viisikymmentä miljoonaa dollaria kaikkien koululasten viallisten hampaiden korjaukseen.

Koululasten joukossa löytyy tuskin kahtakymmentäviittä prosenttia jotka eivät olisi tavalla tai toisella sairaita ja heikkoja. Siis noin 75 prosenttia eli 15,000,000 lapsukaista kärsii jostakin viasta.

Kuten jo sanoimme, nämä tilastot eivät ole kenenkään socialistin keraamit vaan hallituksen lapsitomiston ja Dr. Thomas D. Woodin. Me jokainen itse näemme ympärilläme sairaan nousevan polven, näemme heidän kalpeita kasvojaan, hampaattomia suutaan, ja kuihtuneita vartalaitaan.

Mikä on nuo lapsukaiset, nuo työväenluokan jälkeläiset noin rappeutuneet?

Meidän ei tarvitse siihen vastata: siihen voivat vastata porvarilliset yhteiskuntaolojen tutkijat ja lääkärit, joita ei ainakaan voida syyttää katsova nasiaa kapitalistiselle järjestelmälle vihamieliseltä kannelta.

Työtomiston tilastot osottavat, että pienipalkkaisen väestön keskuudessa raivoaa kaikenlaiset taudit enemmän kuin parempi-palkkaisen väestön keskuudessa. Minkä pienempi perheen isän palkka, sen suurempi on lasten sairaloisuus ja kuolevaisuus. Nykyään lasketaan tarvittavan vähintään \$1,500 vuositulot viisihenkisen perheen elatukseen ja silläkin summalla lasketaan voitavan hankkia ainoastaan kaikista välttämättömyimpiä elämäntarpeita, ei mukavuuksia. Saman toimiston tilastot osottavat, että liikatyön, huoltien ja puutteen rasittamat äiti synnyttävät heikkoja lapsia, joista eivät läheskään kaikki ommasta niin paljon elinvoimaa, että eläisivät ensimmäisen ikävuotensa loppuun. Saman toimiston tilastot osottavat myöskin kuinka tehdastyön rasittamat ja teollisuusmyrkköjen turmelema työläisäidit synnyttävät niin keuhkoja lapsukaisia että niiden heikko elämäntu lakastuu heti mailmaan tultuaan ja ne, jotka jaksavat vai-

Mauan sotavuosien iskemä haava

Vuotaa yhä verta.

Tanskan "Social-Demokraten"-issa kirjottaa nimimerkillä "En Typograf" muuan huolestunut työläisissä seuraavaa:

"Minä olen leskimies ja minulla on 17-vuotias tytär jota rakastan yli kaiken. Ja mahdollisuuksieni mukaan olen antanut hänelle hyvän kasvatuksen. Pienistä varoistani olen käyttänyt osan hänen soitotunteihinsa samoin kuin annan hänelle rahaa teatterilippuihin ja lomamatkoihin j.n.e.

Sanalla sanoen, minä kieltäydyn itse voidakseni ilahduttaa häntä. Kuitenkin tietää hän, että hän veisi minut perikatoon, jos hänelle tapahtuisi jotain huonoa. Mutta minä en ole aivan varma siitä, että hän seuraisi neuvojani. Sillä koko tämä kansainvälinen tungos vieraita sotilaita, joita seutemme ovat nykyisin täynnä, kiinnittää silmännähtävästi myös hänenkin huomiotaan. Minä näen miten seikkailuhalu loistaa hänen silmistään, kun hän kohtaa ystävättärensä (erään kokeneen nuoren tytön.)

Mutta minä koetan myös voimieni mukaan pitää tyttärentäni oikealla tiellä. Minä puhun avoimesti hänelle niistä kauheista vaaroista, jotka uhkaavat kevytmielisiä tyttöjä. Ja minä annan hänelle hyviä valaisevia neuvoja ja osotan esimerkkejä mielpiteitteni tueksi. Kehotukseni on ainoa: Elä puhtaasti nuoruutesi ja niin tulet myöhemmin onnelliseksi avioliitossa.

Minä selitän tyttärelle, että moraalinen siiveellisyyden ei, kuten muutamat väittävät, riistä sinultaan ihmisiltä elämän iloja, vaan että terve moraalinen on jokaiselle yksilölle mitä tärkeimmistä merkityksestä. Siiveellinen nainen elää ilon ja sopusoinnun ympäröimänä, mutta kevytmielinen elämä on pirstottua ja vaarallisimpien sairauksien ja onnettomuuksien turmelema.

Puhun siten tyttärelle, että katson sen velvollisuudeksi, ja tätä velvollisuutta noudatan erikoisesti koska siinä työläiskasarmissa, jossa asun, on joukko surullisia esimerkkejä par'aikaa silmiäni edessä. Yksi nuori tyttö toisensa jälkeen on suistunut hahvateille, ja pelottavia perhenäytelmiä on aiheutunut siitä noin pieniin koteihin.

Kaikki tämä tuhansien ihmisten ahtaminen yhteen epäterveellisiin olosuhteisiin luo myös suotuisan maaperän tartunnalle. Tahdon myös lausua mielpiteitäni, että se sävy, joka vallitsee useissa työpaikoissa, on lievimmin sanoen säädyn, mahdollisesti vielä pahempi naisten keskuudessa kuin miesten. Sen olen pannut merkille usein iltasin nauttaessani tyttärentäni hänen työpaikastaan. Ja minä luulen, että sota-aika on vaikuttanut tässä suhteessa erittäin turmiollisesti.

Mainitsen vain luuri kokemani esimerkin. Eräällä naapuriperheellä on 18-vuotias tytär, joka